

Крім того, заробітна плата науковців, яка до 1 жовтня 2017 року нараховувалася залежно від мінімальної заробітної плати, повинна була би удвічі зрости у зв'язку із збільшенням з/п. При цьому згідно з новою постановою КМУ України заробітна плата науковцям буде розраховуватися в залежності від розміру прожиткового мінімуму в країні, тобто залишиться майже незмінною (практично замороженою), тоді як тарифи на енергоносії (газ, електроенергію) продукти харчування постійно зростають швидкими темпами.

На наш погляд, МОН України, проводячи освітянську реформу не врахувало такої ситуації в державі, а тому має поправити прорахунки допущені на її початку, з тим щоб оплата праці науковців була дійсно достойною і престижною.

Список бібліографічних посилань:

1. Васенко В. К. Стратегічне управління підприємством: навчальний посібник / В. К. Васенко. – Черкаси: СУЕМ, 2008. – 195с.

2. Про наукову й науково-технічну діяльність Закон України від 26.11.2015 р. №848-УІІ // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2016, №3, ст. 25

УДК 341.232:323.28

Вікторія Вікторівна ГРАЧОВА,

заступник начальника кафедри Воєнно-дипломатичної академії імені Євгенія Березняка, кандидат юридичних наук

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ЗАБОРОНИ ДІЯЛЬНОСТІ ТЕРОРИСТИЧНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Активна діяльність терористичних організацій у світі зумовлює суттєве зростання загрози міжнародному миру, безпеці загалом та національній безпеці окремих держав. Авторитетна вчена Л. А. Моджорян слушно вказувала, що «найважливішою умовою забезпечення ефективності боротьби з тероризмом є заборона перебування на території держав терористичних організацій» [1, с. 28], однак правовий механізм такої заборони нею не розглядався. Зважаючи на сучасну специфіку діяльності терористичних організацій: міжнародний розмах цієї діяльності, їх здатність до реалізації масштабних акцій та кампаній, що спричиняють значні людські втрати та серйозні політичні й економічні наслідки, злиття діяльності терористичних організацій та міжнародної організованої злочинності, намагання цих організацій отримати доступ до зброї масового знищення тощо, актуальним завданням є запобігання та припинення діяльності таких організацій. Зважаючи на вказане, важливим

напрямом міжнародної боротьби з тероризмом постає заборона діяльності терористичних організацій.

У низці універсальних антитерористичних угод, укладених державами-членами Організації Об'єднаних Націй (далі – ООН), слушно закріплені правові положення щодо вжиття заходів, пов'язаних, зокрема, із забороною діяльності організацій, причетних до тероризму. Наприклад, у Міжнародній конвенції про боротьбу з бомбовим тероризмом від 15 грудня 1997 року та у Міжнародній конвенції про боротьбу з актами ядерного тероризму від 14 вересня 2005 року вказано, що «держави-учасниці співробітничать у запобіганні» злочинам, що визначені у цих конвенціях, шляхом «вжиття всіх можливих заходів, включаючи, за необхідності, законодавчі заходи, з попередження підготовки в межах їхніх відповідних територій до вчинення цих злочинів у межах і за межами їхніх територій і заходи щодо протидії такій підготовці», у т. ч. «заходи по забороні на їхніх територіях незаконної діяльності осіб, груп та організацій, які заохочують, підбурюють, організують, умисно фінансують» ці злочини, «сприяють їм або беруть у них участь», або «умисно надають технічну допомогу чи надають інформацію» [2; 3]. Крім того, положення щодо цього аспекту включено й до Проекту всеосяжної конвенції щодо міжнародного тероризму, в якому додатково передбачено вжиття державами заходів «із заборони створення та функціонування об'єктів та таборів підготовки» для вчинення відповідних злочинів [4, с. 9-10]. Такий крок є доречним з огляду на те, що функціонування об'єктів (таборів) підготовки – вагомий елемент забезпечення оперативної спроможності терористичних організацій, що потребує адекватних заходів міжнародно-правової протидії.

Водночас, на нашу думку, потрібні єдині міжнародні підходи та більш конкретні положення, що сприяли би дієвому забезпеченню заборони діяльності терористичних організацій. Негативним чинником вбачаємо відсутність єдиного загальновизнаного міжнародного переліку терористичних організацій, у зв'язку з чим віднесення конкретних суб'єктів до терористичних на національному рівні переважно постає прерогативою держав, а їх підходи та практичні рішення у цій сфері можуть суттєво варіювати. Зокрема, фахівці Національного інституту стратегічних досліджень вказали на суттєві розбіжності у практиці Ради Безпеки ООН, Європейського Союзу та низки держав щодо формування переліків міжнародних терористичних організацій [5, с. 53]. У зв'язку з цим погоджуємося із думкою турецького дослідника Ч. Озена про те, що розбіжності у відповідній практиці здатні «зруйнувати довіру» та «коаліційний дух» між державами у сфері міжнародної боротьби з тероризмом, що створить умови «для успіху терористичних організацій» [6, с. 21]. Отже, дієве забезпечення заборони діяльності терористичних організацій, передусім у державах-учасницях відповідних універсальних антитерористичних договорів, потребує узгодженого міжнародного переліку таких організацій.

Таким чином, на підставі викладеного робимо висновок про те, що суттєвою перешкодою на шляху ефективної глобальної протидії терористичним організаціям на сучасному етапі постає відсутність єдиної політичної та правової позиції держав щодо конкретного переліку таких організацій. Формування та затвердження єдиного загальновізаного міжнародного переліку терористичних організацій здатне сприяти більш дієвій реалізації заборони діяльності відповідних організацій у державах світу та сприяти підвищенню ефективності загальносвітової боротьби з тероризмом.

Список бібліографічних посилань:

1. Моджорян Л. А. Тероризм: правда і вигадки [Текст]: пер. з рос. / Л. А. Моджорян. – К. : Вид-во політичної л-ри України, 1985. – 175 с.
2. Міжнародна конвенція про боротьбу з бомбовим тероризмом, від 15 груд. 1997 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_374.
3. Міжнародна конвенція про боротьбу з актами ядерного тероризму, від 14 верес. 2005 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_d68.
4. Доклад Специального комітета, утвореного резолюцією 51/210 Генеральної Ассамблеї от 17 декабрия 1996 года. Шестнадцатая сессия (8-12 апреля 2013 года). Док. ООН А/68/37 [Электронный ресурс]. – Нью-Йорк: Организация Объединенных Наций, 2013. – 32 с. – Режим доступа: http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/68/37&referer=http://legal.un.org/terrorism/&Lang=R.
5. Актуальні питання протидії тероризму у світі та в Україні: аналіт. доповідь / О. О. Резнікова (заг. ред.), А. О. Місюра, С. В. Дрьомов, К. Є. Войтовський. – К.: НІСД, 2017. – 102 с.
6. Özen Ç. International strategic cooperation in asymmetric warfare and the problem of defining «terrorist organization» [Text] / Ç. Özen // COE – DAT newsletter. – 2008. – Vol. 2, № 7. – P. 18-21.

УДК 332.13:330.13

Олена Анатоліївна ЛУК'ЯНИХІНА,

завідувач кафедри соціально-економічних дисциплін Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат економічних наук, доцент

ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-0326-9983>

СТРАТЕГІЧНИЙ ПІДХІД В УПРАВЛІННІ ТЕРИТОРІЯМИ

Інтеграція України у європейський економічний, освітній, політичний і соціальний простір вимагають від країни реалізації конкретних кроків, одним з яких є реформування місцевого